R5290

"GOD MANIFEST IN THE FLESH"

"தேவன் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டார்"

"தேவபக்திக்குரிய இரகசியமானது.... மகா மேன்மையுள்ளது; தேவன் மாம்சத்திலே வெளிப்பட்டார், ஆவியிலே நீதியுள்ளவரென்று விளங்கப்பட்டார், தேவதூதர்களால் காணப்பட்டார்." – 1 தீமோத்தேயு 3:16

மகா உற்பத்தி ஸ்தானமும் ஜீவனின் ஊற்றுமாகிய தேவன் தம்மை பல்வேறு சிருஷ்டிகளில் வெளிப்படுத்த விரும்பினார். குமாரர்களாக அவர் அங்கீகரித்த அவரது அறிவுள்ள சிருஷ்டிகள் அனைவரும் தெய்வீக சாயலில் இருந்தார்கள். தேவனுடைய சிருஷ்டிக்கு ஆதியாகிய லோகோஸ் தேவ சாயலில் இருந்தார். அவர் ஆவியின் ஜீவியாக மாத்திரமல்ல (தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார்) அதற்கும் மேலாக, அவர் அவருடைய சிருஷ்டிகரும் பிதாவானவரின் குணலட்சண சாயலில் ஆவியின் ஜீவியாக இருந்தார்.

மேலும் லோகோஸ், தேவதூதர்கள், கேருபீன், சேராபீன் போன்ற பல்வேறு ஜீவிகளை சிருஷ்டிக்கும் பிதாவானவரின் செயல்முறை ஏஜெண்டாக ஆன பொழுது அவர்கள் அனைவரும் பிதாவானவரின் ரூபத்தில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டனர். தேவ புத்திரர்கள் அனைவரும் பல்வேறு சிருஷ்டிகளை பார்த்ததால் ஏகமாய் பாடி கெம்பீரித்தார்கள். இன்னும் வித்தியாசமான சிருஷ்டிகளை ஏற்படுத்த நேரம் வந்தபோது இதற்கு முன் இல்லாத சிருஷ்டியாகிய மனிதர்களை, தேவன், லோகோஸ் மூலமாக தமது சாயலின்படியும் தமது ரூபத்தின்படியும் உண்டாக்கினார். மனிதனை சிருஷ்டித்த பிறகு தேவன் நல்லது என்று கண்டார்.

முதல் மனிதனைப் பற்றிய விவரம் எட்டாம் சங்கீதத்தில் நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. "நீர் அவனை தேவதூதரிலும் சற்று சிறியவனாக்கினீர்; மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் அவனை முடிசூட்டினீர். உம்முடைய கரத்தின் கிரியைகளின் மேல் நீர் அவனுக்கு ஆளுகை தந்து, சகலத்தையும் அவனுடைய பாதங்களுக்கு கீழ்ப்படுத்தினீர். ஆடு மாடுகளெல்லாவற்றையும், காட்டு மிருகங்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், சமுத்திரத்து மச்சங்களையும், கடலில் சஞ்சரிக்கிறவைகளையும் அவனுடைய பாதங்களுக்கு கீழ்ப்படுத்தினீர்." இவையெல்லாவற்றிற்கும் ஆதாமே தலைவராக அல்லது ராஜாவாக இருந்தார். தேவதூதர்கள் பிரதிநிதித்துவம் செய்யாததை ஆதாம் பிரிதிநிதித்துவப்படுத்தினார். ஏனெனில் தூதர்கள் யாருக்கும் மேலாக வைக்கப்படவில்லை. தேவனே எல்லாவற்றிற்கும் ஆளுனர். ஆதாமும் லோகோசும் மட்டுமே ஏதோ ஒன்றிற்கு மேலாக இருந்தனர்.

தேவன் மனிதனை உண்டாக்கின போது, குறிப்பாக இதில் தம்மைப் போல் உண்டாக்கினார். அதாவது ஆதாமுக்கு ஆளுகையை கொடுத்தார். தேவதூதர்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட போது கேருபீன், சேராபீன் மற்றும் தாழ்ந்த தேவதூதர்களாகிய பல்வேறு ஜீவிகளில் தேவன் வெளிப்பட்டார். மனித சிருஷ்டிப்புக்கு வந்த போது மனிதன் தேவ சாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான். தேவன் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டார். ஆனால் தேவன் விழுந்துபோன மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டார் என்று நாம் இப்பொழுது சொல்ல முடியாது. ஆரம்பத்திலிருந்த தேவ சாயல் பாவத்தினால் அழிக்கப்பட்டது. பாவம் மற்றும் மரணத்தின் ஆளுகை கணிசமான அளவுக்கு தேவ சாயலின் இந்த தடயங்களை அழித்து விட்டது. நாம் சிருஷ்டிகரின் இந்த சாயலையும் ரூபத்தையும் இழந்திருக்கிறோம் என்று வேத வாக்கியங்கள் நமக்கு தெளிவாக காண்பிக்கின்றன.

ஆதாம் தேவனுடன் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் இருந்ததால், அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்று அழைக்கப்பட்டார். ஆனால் ஆதாம் பாவியான போது, இந்த உறவை இழந்தார். யூதர்கள் யாரும் தேவனுடைய பிள்ளைகளல்ல. ஆபிரகாம் தேவனுடைய நண்பன் என்று அழைக்கப்பட்டான். ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் இஸ்ரயேலில் மற்றவர்களையும் தேவன் அங்கீகரித்து, மாபெரும் ஆசீர்வாதங்கள் அவர்களுக்குரியது என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அவர்கள் தேவனுடைய குமாரர்களாக கருதப்பட முடியவில்லை. தேவன் ஆபிரகாமிடம், நண்பனே உன்னுடன் என் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்துவேன் என்று கூறினார். "உன் சந்ததிக்குள் பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள்."

ஆனால் எல்லாமே ஆபிரகாமின் உண்மையான மாபெரும் சந்ததி வரும்வரை காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. மெய்யான ஆபிரகாமின் சந்ததியும் மீட்பருமாகிய இவர் எப்படி வருவார் என்பது குறித்து பதிவுகள் நமக்கு இருக்கின்றன. லோகோஸ் எப்படி மாம்சமாகி மனிதர்களிடையே வாழ்ந்தார் என்பதை சிந்தித்து முடிவுக்கு வந்த பிறகு பரிசுத்த யோவான், இயேசு, பிதாவின் ஒரே பேறானவரின் மகிமையை முழு சத்தியத்தை முழு கிருபையை பெற்றிருந்தார் என்று அறிவித்தார். தேவன் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டதில் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இதுவே வழியாக இருந்தது.

தாழ்ந்த மிருகங்கள் ஆதாமை பார்த்த போது, தேவனுடைய உயர்ந்த பிரதிநிதித்துவத்தை பார்த்தன. தேவனுடைய சாயலில் யாரையும் மாம்சமாக்க முடியவில்லை. தேவன் தம்முடைய குமாரனை உலகிற்கு அனுப்பும் நேரம் வந்தபோது, மனிதனுடைய மீட்பராகக் கூடிய மாபெரும் சலுகையை அவருக்கு முன் வைத்தார். அவர் மாம்சமாக்கப்பட்ட போது அவரை பார்த்த அனைவரும் பிதாவின் ஒரே பேறானவரின் மகிமையைக் கண்டார்கள். யாராவது அவரை நோக்கி பார்த்த போது, தேவனை பார்க்க முடிந்ததால் எப்படி இருக்குமோ அப்படி பார்த்தார்கள்.

தேவன் மோசேயிடம் கூறியதாவது: "ஒரு மனுஷனும் என்னைக் கண்டு உயிரோடு இருக்கக்கூடாது." தர்சு பட்டத்தாணாகிய சவுல் மகிமையடைந்த கிறிஸ்துவின் கனநேர காட்சியை மட்டுமே பார்த்தான். எனினும் மகிமை அதிகமாக இருந்ததால், அவன் முழுவதும் பார்த்திருந்தால் அவன் ஜீவித்திருக்க முடியாது. இயேசு, பிதாவினுடைய தற்சொரூபமாக இருந்தார். இயேசு பிதாவினுடைய தற்சொருபமாக இருக்கிறார். தேவனைக் கண்டு யாரும் உயிரோடிருக்க முடியாது. மகிமையடைந்த இயேசுவைப் பார்த்து யாரும் உயிரோடிருக்க முடியாது.

தேவன் பிரபுக்களில் வெளிப்பட்டார்

கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் மனிதர் மத்தியில் ஸ்தாபிக்கப்படும் பொழுது, மேசியா ஆயிரம் வருடத்தில் பூமியின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு ஆளுகை செய்து மனுக்குலத்தை உயர்த்தும்படியான ஒரு ஏற்பாட்டை தேவன் செய்திருக்கிறார். இந்த வேலைக்காக தேவன் ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு மற்றும் பிற பழைய ஏற்பாட்டுகால பாத்திரர்களை தயார்பண்ணி வைத்திருக்கிறார். இவர்கள் பூமிக்குரிய பூரணத்தில் எழுவதற்கு பாத்திரராக எண்ணப்படுகிறவர்கள். அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படாததினால் உயிர்த்தெழுதலில் சுபாவ மாற்றத்தை பெறமாட்டார்கள். பெந்தெகொஸ்தே நாள் வரை நமது கர்த்தரைத் தவிர ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் யாரும் இல்லை. “இயேசு இன்னும் மகிமைப்படாதிருந்தபடியினால் பரிசுத்த ஆவி இன்னும் அருளப்படவில்லை.” ஆகையால் அந்த பழைய ஏற்பாட்டுக்கால பாத்திரவான்கள் தேவனுக்கு பிரியமாயிருந்த சாட்சியை மட்டுமே பெற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் தேவனுக்கும் நீதியின் கொள்கைகளுக்கும் உண்மையாயிருந்தபடியினால் இந்த பழைய ஏற்பாட்டு கால பாத்திரவான்களில் சிலர், “கல்லெறியுண்டார்கள். வாளால் அறுப்புண்டார்கள், பரீட்சைப் பார்க்கப்பட்டார்கள், பட்டயத்தினால் வெட்டப்பட்டு மரித்தார்கள், செம்மறியாட்டுத் தோல்களையும், வெள்ளாட்டுத் தோல்களையும், போர்த்துக் கொண்டு திரிந்து, குறைவையும் உபத்திரவத்தையும் துன்பத்தையும் அனுபவித்தார்கள். உலகம் அவர்களுக்கு பாத்திரமாயிருக்கவில்லை.” (எபிரேயர் 11:37,38)

இவர்கள் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தை பெற்றிருந்தாலும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதை அடையவில்லை. உதாரணத்திற்கு, தேவன் ஆபிரகாமிடம் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்தாவது: “நீ பார்க்கிற இந்த பூமி முழுவதையும் நான் உனக்கு கொடுப்பேன்.” தேவனுடைய வார்த்தை உண்மையாவதற்கு ஆபிரகாம் உயிர்த்தெழுந்து வரவேண்டும். அவர் அந்த பூமியை பெற வேண்டும். ஆனால் அவரிடம் கனம், மகிமை மற்றும் சாகாமை பற்றியோ, தெய்வீக சுபாவத்தில் பங்கு பெறுவது மற்றும் கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரர் ஆவது குறித்தோ பரிந்துரை செய்யப்படவில்லை. (அப்போஸ்தலர் 7:5; எபிரேயர் 11:8-10, 17, 39, 40)

இது கிறிஸ்துவில் ஆரம்பித்தது. கிறிஸ்து நித்திய ஜீவன் மற்றும் அழியாமையைப் பற்றிய அறிவைமாத்திரம் மனிதருக்கு கொண்டு வராமல், இந்த ஜீவனை அவரோடு பெற்றுக்கொள்ளும் சலுகையையும் கொண்டு வந்தார். “முதலாவது கர்த்தர் மூலமாய் அறிவிக்கப்பட்டு, பின்பு அவரிடத்தில் கேட்டவர்களாலே நமக்கு உறுதிப்பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.” (எபிரேயர் 2:3) ஆனால் பழைய ஏற்பாட்டு கால பாத்திரவான்கள், தேவனை நம்பவும், அவருடைய வாக்குத்தத்தின் பேரில் நம்பிக்கை வைக்கவும், அந்த வாக்குத்தத்தம் நிறைவேற காத்திருக்கவும், விசுவாசம் கொண்டிருந்தார்கள். தேவன் சாபத்தை நீக்கிப் போடுவார் என்ற வெறும் தகவலை மட்டுமே அவர்கள் பெற்றார்கள். ஆபிரகாமின் சந்ததிதான் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்திற்கு மகிமையான வழியாக இருக்க வேண்டியிருந்தது. “உனக்குள்ளும் உன் சந்ததிக்குள்ளும் பூமியிலுள்ள வம்சங்கெல்லாம் ஆசீர்வதிக்கப்படும்.” ஆகையால், பரிசுத்த பவுல் அவர்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டததை அடையவில்லை என்று நமக்கு கூறுகிறார். “அவர்கள் நம்மையல்லாமல் பூரணராகாதபடிக்கு விசேஷித்த நன்மையானதொன்றை தேவன் நமக்கென்று முன்னதாக நியமித்திருக்கிறார்.” (எபிரேயர்11:40)

நாம் ஆசீர்வாதத்தை பெறுவதற்கு முன்பு பழைய ஏற்பாட்டு கால பாத்திரவான்கள் அவர்களுக்குரிய ஆசீர்வாதத்தை பெற முடியாது. மணவாட்டி மகிமைப் படுத்தப்பட வேண்டும், பிறகு பழைய ஏற்பாட்டு காலத்து விசுவாசிகள் வந்து ஆசீர்வாதத்தை பெற்றுக்கொள்ளலாம். உடனே ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும். ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு மற்றும் மற்ற பழைய ஏற்பாட்டுகால பாத்திரர்கள் அனைவரும் கிறிஸ்துவின் முதல் பிள்ளைகளாக இருப்பார்கள். அவர்கள் பிதாக்களுக்கு பதிலாக குமாரர்களாக இருப்பார்கள். பிறகு அவர்களை பிரபுக்களாக, பூமியை ஆளுகிறவர்களாக ஆக்குவார்.(சங்கீதம் 45:16) பரிபூரண மனிதர்களாக உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு தேவனுடைய ரூபத்தில் இருப்பார்கள். இந்த பழங்கால பாத்திரவான்கள் ஒவ்வொருவரிலும் தேவன் மாம்சத்தில் வெளிப்படுவார். அப்பொழுது அவர்கள் பூமியின் பிரபுக்களாக இருந்து, கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தின் கீழ் பூமியை ஆளுகை செய்வார்கள்.

“நீங்கள் ஆபிரகாமையும், ஈசாக்கையும், யாக்கோபையும் சகல தீர்க்கதரிசிகளையும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கிறவர்களாக காண்பீர்கள்” என்று இயேசு சொன்ன போது இதை அவர் உறுதிப்படுத்தினார். (லூக்கா 13:28) அவரே கூறியதாவது: “இன்னும் கொஞ்ச காலத்திலே உலகம் என்னை காணாது.” (யோவான் 14:19) நமது உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமையினால் நாம் ஆவியின் நிலைமைக்கு மாற்றப்படவில்லையென்றால், மானிட நிலையில் இருக்கப்போகிறவர்களைப் போல அவரை இனி காணவே முடியாது. கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்களும், இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறவர்களும் அவர் வெளிப்படுகையில் அவரைப் போல ஆக்கப்படுவார்கள். “ஒரு நிமிஷத்திலே, ஒரு இமைப்பொழுதிலே மறுரூமாக்கப்படுவார்கள்.” நாம் மறுரூபமாகும் அந்த நிமிஷத்திலே, நமது கர்த்தரை மட்டுமல்ல, எல்லா பரிசுத்த தூதர்களையும் நாம் இப்பொழுது காணக்கூடாதிருக்கிற சகல ஆவிக்குரிய ஜீவிகளையும் காண்போம். அவர்கள் மனுக்குலத்தை காண்பார்கள். ஆனால் மனுக்குலமோ அவர்களை காணமாட்டார்கள்.

தேவன் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டார்; முதலில் ஆதாமின் விஷயத்தில்; இரண்டாவது இயேசுவின் விஷயத்தில்; மூன்றாவது அவர் பழைய ஏற்பாட்டுகால பாத்திரர்களில் மாம்சத்தில் வெளிப்படுவார். இவர்கள் உலகத்தில் உள்ள மற்றவர்களைக் காட்டிலும் மேன்மையான உயிர்த்தெழுதலை அடைவார்கள்.

நமது கர்த்தரின் பரிசுத்தத்தின் அழகு

போர்ச்சேவகர்கள் இயேசுவுக்கு கேலியாக முள்முடியை வைத்து, சிவப்பான அங்கியை உடுத்தி நியாயந்தீர்ப்பின் மண்டபத்திற்கு கொண்டு வந்தபோது, பிலாத்து அவரை வியப்புடன் பார்த்து ஆச்சரியத்துடன், "இதோ இந்த மனுஷன்" என்று கூறினான். "இதோ இந்த முகத்தை பாருங்கள்." (ஸ்ட்ராங் ஒத்த வாக்கிய புத்தகத்தை பார்க்கவும்) நான் புறஜாதியான், உங்கள் இனத்தைச் சேர்ந்தவன் அல்ல. பூமியிலே ஒரு மகிமையான யூதனை என்னிடத்தில் நியாயந்தீர்ப்புக்காக கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். யாரும் உள்ளத்திலே அழகான குணலட்சணம் இல்லாமல், அதன் அழகு இப்படி முகத்திலே பிரதிபலிக்காது. ஒரு மனிதன் தீய குணமுடையவனாக இருந்தால், அந்த அம்சங்களை அவனால் மறைக்க முடியாது. ஒருவன் அன்பானவனாக இருந்தால் அது அவனது முகத்தில் தெரியும். பிறகு நமது கர்த்தரைக் குறித்து நாம் என்ன நினைப்போம்! அவரது முகம் ஆச்சரியமான அழகாக இருந்திருக்க வேண்டும்! அவரது கருணையான பிரசங்கத்தையும் அவரது ஆச்சரியமான அழகையும், தேவனுடைய ரூபத்தையும் காண ஜனங்கள் கூட்டமாக அவரைக் காண வந்ததில் ஆச்சரியமேதுமில்லை!

சங்கீதக்காரன் கேட்கிறதாவது: "மனுஷனை நீர் நினைக்கிறதற்கும் மனுஷ குமாரனை நீர் விசாரிக்கிறதற்கும் அவன் எம்மாத்திரம்? நீர் அவனை தேவதூதரிலும் சற்று சிறியவனாக்கினீர்; மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் முடிசூட்டினீர்." (சங்கீதம் 8:4,5) ஆனால் மனிதன் பாவத்தில் ஒதுக்கப்படும் நிலையில் இருளில் விழுந்து விட்டான். சாத்தானின் வசீகர சக்தி பாவத்திற்கு கிரியை செய்தது. அது மனிதனை அவனது சிருஷ்டிகரின் ரூபத்திலிருந்து விழும்படி செய்தது. பாவத்திலிருந்தும் அபூரணத்திலிருந்தும் மனுக்குலத்தை திருப்பிக்கொண்டு வருவதே தேவனுடைய மாபெரும் நோக்கமாக இருக்கிறது. நீதியாக இருக்க விரும்புகிற அனைவரையும் தேவன் உயர்த்துவார்.

"தேவனுடைய கிருபையினால் ஒவ்வொருவருக் –காகவும் மரணத்தை ருசிபார்க்கும்படிக்கு தேவதூதரிலும் சற்ற சிறியவராக்கப்பட்டிருந்த இயேசு மரணத்தை உத்தரித்ததினிமித்தம் மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் முடிசூட்டப்பட்டதைக் காண்கிறோம்." (எபிரேயர் 2:9) கல்வாரியில் மீட்கும் வேலையில் தேவனுடைய பரந்த அடிப்படை போடப்பட்டதை நாம் காண்கிறோம். மனித மீட்புக்கு மீட்பரின் ஜீவனே மீட்கும் பொருள் என்பதை நாம் காண்கிறோம். "மனுஷனால் மரணம் உண்டானபடியால் மனுஷனால் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் உண்டாயிற்று. ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறது போல கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள். அவனவன் தன்தன் வரிசையில் உயிர்ப்பிக்கப்படுவான். முதற்பலனானவர் கிறிஸ்து (அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர் மேசியா வகுப்பார்); பின்பு அவர் வருகையில் (கிரேக்கு அவருடைய பிரசன்னத்தில்) அவருடையவர்கள் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள்." (1 கொரிந்தியர் 15:21-23) இயேசு கூறுகிறதாவது: "முதலாம் உயிர்தெழுதலுக்கு பங்குள்ளவன் பாக்கியவானும் பரிசுத்தவானு –மாயிருக்கிறான்." இவர்கள் தேவனுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் முன்பாக ஆசாரியராயிருந்து, அவரோடே கூட ஆயிரம் வருடம் அரசாளுவார்கள். (வெளிப்படுத்தல் 20:6)

ஆகையால், "தேவன் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டார்" என்பது தெளிவாக மனிதனாகிய இயேசுவில் அவரது பரிபூரணத்தில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால், இயேசு யோர்தானில் யோவானிடம் ஒப்புக் கொடுத்த போது, அவர் முப்பது வயதை அடைந்த போது, அவர் தம்மை பலியாக ஒப்புக்கொடுத்த போது, தேவன் சிறப்பாகவும் குறிப்பாகவும் கிறிஸ்துவின் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டார். "தேவனே உம்முடைய சித்தத்தின்படி செய்ய இதோ வருகிறேன். புத்தகச் சுருளில் என்னைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறது." அங்கே அவர் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இசைவாக தம்மை மாசில்லாமல் ஒப்புக்கொடுத்தார். தெய்வீக அங்கீகாரம் அவர் மேல் புறா வந்ததின் மூலம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. பரிசுத்த ஆவி புறா வடிவில் இருக்கிறது என்று அல்ல, தேவன் வெளியரங்கமான ஒரு வெளிப்பாட்டை யோவான் பார்க்கும்படியும், இவர் மேசியா என்பதை குறிக்கவும் தேவன் செய்தார். இதனால் யோவான் சொல்லுகிறதாவது: "ஆவியானவர் புறாவைப் போல் வானத்திலிருந்து இறங்கி, இவர் மேல் தங்கினதை கண்டேன்."

இயேசுவின் ஞானஸ்நானத்திலிருந்து தேவன் அவரோடு கூட விசித்திரமான முறையில் நிலைத்திருந்தார். அதுபோல, தேவன் நம்மிலும், நாம் தேவனிலும் நிலைத்திருக்கிறோம் என்று சபையைக் குறித்து அப்போஸ்தலர் யோவான் குறிப்பிடுகிறார். (1 யோவான் 4:16) பிதாவானவர் கிறிஸ்துவில் நிலைத்திருந்து தெய்வீக திட்டங்களை அறியும்படி அவரை தகுதிப்படுத்தினார். நமது கர்த்தர் கூறியதாவது: "கர்த்தருடைய ஆவியானவர் என் மேலிருக்கிறார்; தரித்திரருக்கு சுவிசேஷத்தை பிரசங்கிக்கும்படி என்னை அபிஷேகம் பண்ணினார்; இருதயம் நருங்குண்டவர்களை குணமாக்கவும், சிறைப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலையையும், குருடருக்கு பார்வையையும் பிரசித்திப்படுத்தவும், நொறுங்குண்டவர்களை விடுதலையாக்கவும், கர்த்தருடைய அனுக்கிரக வருஷத்தை பிரசித்தப்படுத்தவும் என்னை அனுப்பினார்." (லூக்கா 4:16-21; ஏசாயா 61:1-3)

வனாந்தரத்தில் நமது கர்த்தரின் சோதனை

இயேசு பரிசுத்த ஆவியை பெற்ற நேரத்திலிருந்து, பரலோக காரியங்கள் அவருக்கு அறியும்படி செய்யப்பட்டது என்று நாம் வாசிக்கிறோம். ஏனெனில் அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: "ஜென்ம சுபாவ மனுஷனோ தேவனுடைய ஆவிக்குரியவைகளை அறியான்... அவைகள் ஆவிக்கேற்ற பிரகாரமாய் ஆராய்ந்து நிதானிக்கப்படுகிற –வைகளானதால், அவைகளை அறியவுமாட்டான்." ஆகையால் இயேசு பரிசுத்த ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலை பெற்ற போது, அவர்

ஆவிக்குரியபடி ஆராய்ந்து நிதானித்தலை பெற்றுக்கொண்டார். பழைய ஏற்பாட்டு நிழல்கள் தமக்கே பொருந்துவதாகக் கண்டார். வனாந்தரத்தில் சர்ப்பம் கூட தம்மை குறிப்பதாகக் கண்டார். இவைகளை அவர் பார்த்த போது, அவர் வனாந்தரத்தில் இருந்தார் என்பதை நாம் நினைவு கூருகிறோம். அனைத்து வேதவாக்கியங்களையும் தனது சிந்தையிலே வைத்திருந்தார். சிறு பிராயத்திலிருந்தே அவர் ஜெப ஆலயங்களிலே கலந்து கொள்ளுகிற ஒரு வழக்கத்தை பெற்றிருந்தார். அவரது பரிபூரண சிந்தையில் வேத வாக்கியங்கள் முழுமையாக பதிந்து விட்டன. வேத வாக்கியங்களை அவர் விரும்பும் போது எடுத்துக்கூற முடியும்.

நாற்பது நாள் முடிவில் உபவாசத்தினால் அவர் பலவீனமாக இருந்த போது, அவரை சோதிப்பதற்கு சத்துருவானவனுக்கு அது ஏற்ற சமயமாக இருந்தது. அவரது பலியின் மரணத்திற்கு சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து அவமானம் மற்றும் நிந்தைகள் பற்றிய எண்ணங்கள் அனைத்தும் அவர் முன்னே நின்றது. அது மட்டுமே ஒருவருடைய இருதயத்தை பயப்படச் செய்வதற்கே போதுமானது! தான் ஒரு தெய்வ நிந்தனையாளராகவும், தேவனுக்கு எதிராகவும் எண்ணப்பட வேண்டியிருக்கிறது என்பதை அவர் உணர்ந்த அந்த நொடிப்பொழுதே, சாத்தானுக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்த நேரமாக இருந்தது. இயேசு சோதிக்கப்படும்படியாக பிதாவானவர் அனுமதித்தார்; அந்த குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவரை சோதிக்கும்படி சத்துருவானவனை அனுமதித்தார்.

பிறகு சாத்தான் நமது கர்த்தரின் மனதில் பேசினான். நான் உன்னை நன்றாக அறிவேன். கடந்த காலத்தில் நீண்ட காலமாக நாம் பரிச்சயமானவர்களாக இருந்தோம். எந்த வேலைக்காக நீ வந்திருக்கிறாய் என்பதை நான் அறிவேன். நீ ஞானஸ்நானம் பெற்ற போது, உன்மேல் வந்த வல்லமையை நீ உணரவில்லை என்பதை நான் அறிவேன். தேவனுடைய வல்லமை உன் மேல் எப்படி வந்தது என்பதை நான் பார்த்தேன். நீ செய்ய வேண்டியது, இந்த கல்லுகளை அப்பமாகு என்று கட்டளையிட வேண்டியது மட்டும் தான். நீ பெரிய காரியங்களை செய்ய முடியும் என்று நான் உணருகிறேன். இந்த காரியத்தில் நான் உன்னுடன் சேர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் உனக்கு முதலில் சாப்பிடுவதற்கு ஏதாவது வேண்டும்.

இயேசு சாத்தானை அறிவார். சாத்தான் லூசிபர் என்பதை அறிவார். அவன் தெய்வீக அரசாங்கத்துக்கு எதிராக கலகஞ் செய்து இந்த கிரகத்தில் சிறையிலடைக் -கப்பட்டவன் என்பதை அவர் அறிவார். சாத்தான் இயேசுவிடம் தோன்றிய போது, அவர் ஒளியின் தூதனாக தோன்ற முயற்சித்திருப்பான் என்றும் தேவன் பக்கம் இருக்க விரும்புவதாகவும், தேவனுக்கு ஒத்துழைக்க விரும்புவதாகவும் பாசாங்கு செய்திருப்பான் என்று நாம் உறுதியாக கூறுகிறோம். இயேசு, தனக்கு கொடுக்கப்பட்ட வல்லமை தனது ஜீவனை தக்கவைத்து கொள்ளுவதற்காக அல்ல என்பதை அறிவார். சோதனைக்கு அவர் இடங்கொடுக்கமாட்டார்.

ஆகையால் அடுத்து சாத்தான் அவரை உயர்ந்த மலையில் கொண்டு போய் நிறுத்தி, (இது அவர்கள் மனதிற்குள் இருந்தது) எப்படி அவன் (சாத்தான்) "இந்த உலகத்தின் அதிபதியாகவும்" இன்னும் அனைத்து ராஜ்யங்களுக்கும் அதிபதி என்பதை காண்பித்தான். உனக்கு உதவி பண்ணக்கூடிய வல்லமையை நான் பெற்றிருப்பதை நீ பார் என்று அவன் கூறினான். இப்படிப்பட்ட உதவி இல்லாமல் உன்னால் இருக்க முடியுமா? நான் உனக்கு அனுதாபம் காட்டுகிறேன். நீ மனுக்குலத்தை காப்பாற்றி, அவர்களை மரணத்திலிருந்து விடுவிப்பாய். தேவனுடைய திட்டப்படி நீ பாடுபடுவதற்கு பதிலாக நாம் சேர்ந்து வேலை செய்வோம், நீ பாடுபடத் தேவையில்லை. ஆனால் முதலாவது என்னை அங்கீகரிக்க வேண்டும். இந்த வழியில்தான் நான் ஆரம்பித்தேன். எப்படிப்பட்ட ராஜ்யத்தை நான் ஸ்தாபிக்கக்கூடும் என்பதை நான் காண்பிக்க விரும்பினேன். நான் கூறினதாவது: "நான் வானத்துக்கு ஏறுவேன், தேவனுடைய நட்சத்திரங்களுக்கு மேலாக என் சிங்காசனத்தை உயர்த்துவேன்; வடபுறங்களிலுள்ள ஆராதனைக் கூட்டத்தின் பர்வதத்திலே வீற்றிருப்பேன் என்றும், நான் மேகங்களுக்கு மேலாக உன்னதங்களில் ஏறுவேன்; உன்னதமானவருக்கு ஒப்பாவேன்." என் சொந்த ராஜ்யத்தை நான் பெற்றிருப்பேன். நீ உள்ளே வந்து என்னுடன் பங்கு பெறு என்று ஆலோசனை கூறுகிறேன். நீ கேட்கிற சகல மகிமைகளையும் உனக்குத் தருவேன். நான் இந்த உலகத்தின் அதிபதியாக இருக்க உத்தேசிக்கிறேன். எல்லாம் என் கைக்குள் இருக்கிறதை நீ பார்க்கவில்லையா?

ஆனால் இந்த சோதனைகளில் இயேசு ஜெயங்கொண்டார். மறுபடியும் அவரை சோதிப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை என்று அவன் சிந்திக்கிற அளவுக்கு வெற்றி முழுமையாக இருந்தது! அவர் பட்டினியாக இருக்கும்போது அவரை அசைக்க முடியவில்லை என்றால் மேலும் அவரை சோதிப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை என்று அவன் நினைத்தான். பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறபடி அதன் பிறகு அவன் இன்னொரு முயற்சியை எடுக்கவே இல்லை.

அவதாரக் கொள்கை வேதத்திற்கு இசைவானதல்ல

இதற்கு பிறகு இயேசு, நன்மை செய்கிறவராயும், வியாதியஸ்தரை சொஸ்தப்படுத்துகிறவராகவும், ஜனங்களுக்கு போதிக்கிறவராகவும சுற்றித்திரிந்து எல்லாம் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு மிகவும் இசைவாக இருந்தது. பிதாவானவர் ஒரு மாம்ச சரீரத்தில் அவதாரம் எடுத்து வந்திருந்தால், அவர் தமது சொந்த சித்தத்தை மிகவும் பூரணமாக செய்திருக்க முடியாது. ஆனால் இயேசு அவதாரம் எடுத்து வரவில்லை. இயேசு அவதாரம் எடுத்தார் என்பது இருண்ட காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒரு கொள்கையாக இருக்கிறது. ஏனெனில் அவர் தம்மைத் தாமே தாழ்த்தி, மனிதனாகி, "மரணபரியந்தமும் அதாவது சிலுவையின் மரணபரியந்தமும் கீழ்ப்படிந்தவராகி தம்மைத் தாமே தாழ்த்தினார். ஆதலால் தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தி இயேசுவின் நாமத்தில் வானோர் பூதலத்தோர் பூமியின் கீழானோருடைய முழங்கால் யாவும் முடங்கும்படிக்கும் பிதாவாகிய தேவனுக்கு மகிமையாக இயேசுகிறிஸ்து கர்த்தரென்று நாவுகள் யாவும் அறிக்கை பண்ணும்படிக்கும் எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்கு தந்தருளினார்." (பிலிப்பியர் 2:8-11)